

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 43. S. Theodori & S. Theophanis ærumnæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.

A. C. 833.

§. XLIII.

*S. Theodori & S. Theophanis
ærumnæ.**vit. ap. Sur.
26. Dec. c. 10.*

Constantinopoli Theophilus Imperator Catholicos ob cultum Imaginum persequi non cessabat. Cum præter alios Theodorus Jerosolymitanus ejusque frater Theophanes, quos Michael Imperator Theophili parens verberibus male affectos, quod imagines venerarentur, in exilium ejecerat, ad eum fuissent delati, Theodorus iterato flagris crudelem in modum concisus, una cum fratre in Aphusiam Insulam relegatur. Post lapsum vero duorum annorum eosdem non revocatis aliis in exilio degentibus Constantinopolim accersit; nihil quippe ferventius cupiebat, quam hos duos fratres in suam sententiam pertrahere. Theodorus quid tunc actum fuerit in Epistola ad Joannem Episcopum Cyzicenum narrat in hunc modum:

Cum ergo ille, qui Imperatoris mandata curabat, in Aphusiam Insulam pervenisset, nos abreptos magna celeritate Constantinopolim deducit, dicens quod causam, cur illuc traberemur, ignoraret. Itaque in Civitatem venimus octava die Julii, & postquam is, qui nos duxerat, Imperatori solus collocutus fuisset, in Prætorio nos includere iussus est.

Post

Post sex vero dies nempe decimo quarto Sæculum IX.
 ejusdem mensis accersimur ad Imperato- A. C. 833.
 rem. Cum causam, cur adduceremur, om-
 nes scirent, nihil aliud videbamus aut
 audiebamus nisi terrores & minas. Ali-
 is dicentibus: Cedite quamprimum, &
 quod jubet Imperator facite, aliis vero:
 Tenentur Dæmonum spiritu, & quædam
 bis pejora. Hora circiter decima (scili-
 cet hora quarta post meridiem) in tri-
 clinium quod dicitur aureum introduci-
 mur, præcedente nos Præfecto, quo dein-
 de ad latus secedente soli in conspectu Im-
 peratoris relinquitur. Is autem, cum
 eum venerati fuisset, terribilis & ira
 accensus aspera voce jussit nos accedere
 propius. Tum interrogat: In quam
 regione nati estis? cumque respondi-
 ssemus: in Moabitide. Ille rursus: Cur vero
 hic venistis? & priusquam responde-
 mus, vultus nostros verberari jussit. Mul-
 tas autem plagas & graves nobis inflixe-
 runt, qui percutiebant, ita ut circum-
 acti vertigine collaberemur. Etenim nisi
 percutientis tunicam in pectore apprehen-
 dissem in scabellum Imperatoris fuisset
 dejectus; tenens autem vestem plagas su-
 stinui immotus, usque dum Imperator
 jussit eum cessare.

Rursus rogavit Imperator: quam
 de causa hic venistis? Hac vero interro-
 gatione volebat dicere: Cur aliquando in
 hanc

Sæculum IX. *banc urbem venistis, nolentes eandem si-*
 A. C. 833. *dem, quam nos tenemus, amplecti? Cum*
 nos autem taceremus, & oculos humi de-
 jecissemus, ad Præfectum, qui prope ad-
 stabat, torvo aspectu conversus dixit:
 Tolle eos, in eorum facie insculpe hos jam-
 bos, & trade ambos duobus Sarracenis,
 qui eos in patriam suam abducant. Haud
 procul stabat aliquis nomine Christodulus,
 illorum versuum Auctor, & manu eos-
 dem tenens, cui præcepit Imperator ut le-
 geret, & adjecit: *Etsi non sint elegan-*
tes, id tibi non sit curæ. Quidam qui
aderat adulator dixit: Ne digni qui-
dem sunt isti, Domine, ut sint jambi
pulchriores. Versus erant duodecim &
sensus iste: Isti Jerosolymæ degebant,
vasa iniquitatis, superstitiosis erroribus
pleni; illinc abacti sicut Apostata, ad
urbem Imperii confugientes stultitiam
haud reliquerunt nefariam. Quare no-
tati ut malefici damnantur, & ex hac e-
tiam urbe exiguntur.

Theodorus
 & Theopha-
 nes Confes-
 sores.

post.th. p.66.

Sed Theodorus Epistolæ suæ narra-
 tionem profequitur in hunc modum: *His*
lectis Imperator jussit nos reduci in
Prætorium, quod cum vix ingressi fuis-
semus, adest aliquis jubens nos reverti.
Ergo maxima celeritate iterum sistimus
Imperatori, qui nobis dixit: Verisimile
est, vos cum recesseritis, esse dicturos:
Illusimus Imperatori, sed ego, cum vobis
 prius

prius illusero, dimittam. Cum istud Sæculum IX.
A. C. 833.
dixisset jussit nos exui, & ego prior
verberabar, sic assidue clamante Impe-
ratore, & eos, qui flagellabant adjuran-
te: Sic benete in me geris, da pulchre. (*)
Ego, cum diu flagris cæderer, vocifera-
bar: Nihil peccavimus in tuam Majesta-
tem. Domine miserere! Et iterum:
Sancta Deipara veni ad nostrum auxi-
lium! Deinde etiam frater meus pari
crudelitate verberatur. Et sic ambos,
quantum volebat, concisos Imperator exi-
re jussit.

Alius autem rursus egressus ad nos ac-
currit jubens reverti. Et quidam Quæ-
stor ab Imperatore missus rogavit: Qua-
nam de causa morte Leonis Imperatoris
latati estis, & cur non eandem, ac ipse
tenebat fidem, tenuistis? Ad hoc nos:
Neque morte Leonis latati sumus, nec ad
eum accessimus, neque fidem nostram pro-
pter vos, qui cum tempore mutamini,
abjicere volumus. Subjunxit Quæstor:
non venistis imperante Leone? Nequa-
quam diximus, sed sub istius Imperatoris
Prædecessore. (nempe sub Michael Balbo)
Reducimur in Prætorium, & post qua-
triduum sistimur Præfecto, qui acerbissi-
ma minatus jussit, ut obediremus Impe-
ratori

(*) Hic Theophili furor magis Carnificem
decebat, quam Principem.

Sæculum IX. ratori. Respondimus, paratos nos esse
 A. C. 833. potius mille mortes subire, quam cum Hæ-
 reticis communicare; sed Præfectus rur-
 sus ad blanditias conversus ait: Semel
 solum communicate, nec aliud exigimus.
 Ego ibo vobiscum in Ecclesiam; ite dein-
 de liberi, quo placuerit. Ego vero ei di-
 xi subridens: Simile quid dicis, Domine
 Præfecte, ut si quis alium rogans dicat:
 Nihil aliud peto, nisi semel tuum caput
 amputare, & postea vade, quo velis.
 Scias ergo facilius fieri posse, ut terra sit
 sursum & cælum deorsum, quam ut tu
 nos a vera Religione dimoveas. Tum
 jussit inscribi nostros vultus. Et cum ad-
 huc in nobis arderent vulnera ex flagellis
 accepta, gravesque afferrent dolores, su-
 per scamna nos extendentes vultui liti-
 ras insculpebant. Postquam vero longo
 tempore pinxissent occidente sole & in-
 gruentibus tenebris inviti cessarunt. E-
 gressuri deinde diximus: Sciatis, futu-
 rum, ut nobis hac scriptione notatis
 promptius portæ Cæli aperiantur, &
 vobis aliquando exhibeantur legenda hæc
 litteræ Jesu Christo præsentæ. Fecistis
 enim in nobis quod antea nullus Tyran-
 norum, omniumque illorum, qui in Divi-
 num nostrum Dogma insanierunt, super-
 rastis scævitiã. Hactenus Theodori E-
 pistola.

Tum

Tam inhumano novoque supplicio Sæculum IX.
 tolerato traduntur in carcerem, vultu A. C. 833.
 adhuc sanguine stillante. Deinde Joanne Patriarcha consilium suggerente mittuntur in exilium Apameam in Bithynia, ubi Theodorus haud multo post tempore senectute & morbis fractus obiit, cumque Imperator prohibuisset, ne eorum corpora sepulturam consequerentur, Theophanes defuncti frater corpus in post. Th. lib.
 arca lignea asservavit, hymnosque in e- 3. 15.
 jus laudem concinnavit; quippe, ut illa ferebant tempora, Poeta erat celeberrimus. Michael Syncellus quoque ex Ecclesia Jerosolymitana comprehensus, & diu in carcere cum aliis Monachis detentus.

§. XLIV.

*Joannes Leconomanta Patriarcha
 Constantinopolitanus.*

Joannes Leconomanta Antonio Sylæo Th. p. 301.
 in Sede Constantinopolitana anno
 Theophili octavo salutis octingentesimo
 trigesimo sexto (*) successerat, seditque S. Nic. Chro.
 annis sex, dictus contemptim a Catholicis *Jannes*, quod nomen uni ex Magis
 Pharaonis fuerat. Joannem Michael Sup. Lib.
 Bal- XLVI. §. II
 S. 43.

(*) Hic Cardinalis Baronius & Fleurius tam in anno quam in Successione Episcoporum discrepant.